

GYNEKOLOGICKÉ OBTÍŽE

ÚVODNÍ SLOVO:

Miluj svůj symptom, je to brána na tvé cestě. Máme hypotézu, že stejný symptom nese různou zprávu – má různé příčiny. Uvidíme, co bude dnes.

Toto téma je velmi citlivé. Jednak se to týká intimního místa a také je to úzce spojené se ženstvím. Je to místo, které zásadně odlišuje ženu od muže. V jistém smyslu je to také místo, kde se střetává ženský a mužský svět, abych tak řekl „ve své nahotě“. Je to místo koncentrované blaženosti a i koncentrované bolesti. Není z toho úniku žádným způsobem. Toto místo reprezentuje téma vlastní hodnoty, pochybností a historické zkušenosti žen. Tudy se rodí – případně nerodí – děti. To je pokračování života.

Gynekologických obtíží je mnoho: bolestivá menstruace, nepravidelná menstruace, „špinění“, záněty, pálení – svědění, výtoky, myomy vaječnicků, dělohy, rakovina čípku, suchá děloha, alergie na sperma, neprůchodné vejcovody, nezralé vajíčko, bolestivý sex atd.

Každé téma by si zasloužilo vlastní prostor. Dnes „jen“ obecně, jindy se tomu budeme věnovat více.

Jakou roli budou dnes mít muži, když netrpí gynekologickými obtížemi? Toto tvrzení je omyl. Je omyl tvrdit, že muži netrpí gynekologickými obtížemi svých partnerek a matek. Uvidíme. Hodně odvahy. Tak svléknout a vyskočte si...

Dnes bude vyžadovat ještě větší otevřenost být v roli, aby tady neprobíhaly osobní rodinné konstelace.

MODEL 1

Vysvětlivky:

D	dítě, žena s gynekologickými obtížemi	M – matka dítěte
		O – otec dítěte
S	symptom – gynekologické obtíže	Mu – muž
		Pav. – Pavelčák

Pav. nabízí do pléna, kdo chce stát v rolích. Hlásí se dvě ženy a obě chtějí být S, nakonec jedna bere roli dítěte. **Pav.** odvádí D dále od S a staví ji proti němu.

D a S se na sebe dívají, S stojí rovně, pevně, D kouká potutelně na S, usmívá se, ruce za zády, S se také usmívá.

Pav. na D: Kolik je ti let?

D: Asi 16.

Pav. *do publika s ironií:* Dospělá nedospělá, má už vše, i gynekologické potíže...

Pav. *na S:* Co jsi za obtíž?

S: Taková univerzální obtíž, je to jedno, co budu.

Pav. *na dítě:* Jak se s ní (S) máš?

D: Se symptomem je mi dobře, ale když mám říct, co mi je, tak je mi stydno. Já vím, co je ten symptom.

D se kroutí, stydlivě krouží nohou po podlaze.

Pav. *do pléna:* Má ji prázdnou – díрку.

S jde blíže k D, dítě si dává ruce před oči, kroutí se.

Pav. *k dítěti:* To může být taky obtíž, když tam někoho chceš mít, a nemáš.

S: Jsem radostná, mám z ní (D) radost, cítím jaro. *Ale dává si nohy křížem.*

D: Stydím se dívat na chlapy i na ženský, stydím se, nevím „co“...

Pav. *upřesňuje:* „Na co ji mám“ – ví na co jí má, ale neví, jak se to dělá, nebo se obává TO dělat.

S: Připadám si jako život.

Pav. *komentuje:* Symptom bude spíše sex.

D: Vadím sama sobě, jak nevím, co se sebou.

Pav.: A to je obtíž...

D se stále různě kroutí, kouká do země.

Pav. *přidává do konstelace muže.*

D se stydí ještě více, dává si ruce před oči, nechce vidět muže, nedívá se na něj, ale usmívá se. S couvá. Muž se dívá na D.

Pav. *dále přidává ženu – matku D a muže – otce D, v prostoru za D.*

M se začíná také kroutit jako předtím D, je jí zima. S se posunuje, staví se proti matce a zády těsně k D, Mu couvá od D.

Pav. *pro diváky:* Je tu hrozná zima, když přišli rodiče D.

D: Omdlela bych, mám strach z mámy, nedívám se na muže, ale vím, že je skvělejší. Když bych s ním byla, tak pak nemůžu přijít domů.

Pav. *k divákům:* Co vlastně říká D? „Kdybych šla naproti životu, jak mě to pudí, tak bych zradila matku.“ A to neudělá, tady vidíte loajalitu – zvolí matku místo svého štěstí, i když s tímto mužem by to šlo.

Mu: Dřív, než přišli rodiče, tu byl život. Teď už to není sranda. Vychladlo to (*ukazuje na svoje přirození*).

Pav. *na M:* Jak se máš?

M: Jsem bez citu, kámen, nic necítím, svého muže jsem se lekla, když přišel. Takhle je mi dobře, když vše odříznu.

Pav. *do publika:* To je klíčová věta: „Všechno odříznu.“

Pav. *na O:* Jak se máš ty?

O: Je to zmar, S se na mě dívá jako na nepřítele, je mi líto holky.

Pav. *na S:* Jak se ty máš?